

Katedra i Klinika Otolaryngologii, Chirurgii Głowy i Szyi
Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu
Kierownik: Prof. dr hab. n med. Tomasz Zatoński

ul. Borowska 213, 50-556 Wrocław, tel. +48 717343700

Wrocław , dn. 05 maja 2025

Ocena dorobku naukowego Pani dr n. med. Hanny Klimzy w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Dr n. med. Hanna Klimza wskazała jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego cykl powiązanych tematycznie prac o wspólnym tytule: "Ocena błony śluzowej górnych dróg oddechowych przy pomocy endoskopii wąskopasmowej NBI".

Na cykl składają się 4 prace, w których dr n. med. Hanna Klimza jest pierwszą autorką.

Wszystkie prace cyklu zostały opublikowane w czasopismach z listy JCR (Journal Citation Reports – „listy filadelfijskiej”) z współczynnikiem wpływu IF o łącznej wartości 17,236 pkt, punktacja MNiSW całego cyklu wynosi 480 pkt.

Kierunkiem badawczym podjętym w cyklu publikacji była ocena użyteczności metody diagnostycznej: endoskopii wąskopasmowej NBI, w odmiennych stanach patologicznych błony śluzowej górnych dróg oddechowych.

W cyklu publikacji Habilitantki można wyróżnić następujące cele:

1. Określenie czynników ryzyka transformacji złośliwej leukoplakii fałdów głosowych.
2. Stworzenie przejrzystego algorytmu diagnostycznego — potwierdzenie przydatności schematu diagnostyczno-decyzyjnego łączącego badanie w świetle białym i w paśmie wąskim (Narrow Band Imaging - NBI).
3. Zidentyfikowanie czynników ryzyka nawrotu leukoplakii fałdów głosowych.
4. Ocena skuteczności techniki NBI w różnicowaniu ziarniniakopodobnych zmian krtani od miejscowej wznowy nowotworu u pacjentów po mikrochirurgicznym laserowym leczeniu raka krtani.
5. Ocena przydatności techniki NBI w różnicowaniu łagodnych i złośliwych zmian błony śluzowej nosogardła

W pierwszej pracy cyklu pt.: „Leukoplakia: an invasive cancer hidden within the vocal folds. A multivariate analysis of risk factors”, opublikowanej w czasopiśmie „Frontiers in Oncology” (IF: 5.738, MNiSW: 100) habilitantka badała czynniki ryzyka transformacji nowotworowej leukoplakii fałdów głosowych oraz skuteczność schematu diagnostycznego opartego na zastosowaniu badań w świetle białym (WL) i technologii Narrow Band Imaging (NBI). W prospektywnym badaniu obejmującym 259 pacjentów oceniano zmiany według klasyfikacji Chen 2019 (WL), Ni 2019 i ELS 2015 (NBI) oraz analizowano wpływ takich zmiennych jak wiek, palenie tytoniu i zajęcie spoidła przedniego. Wykazano, że algorytm oceny uwzględniający cechy morfologiczne, wzorzec unaczynienia oraz lokalizację zmiany, pozwala istotnie zwiększyć czułość i swoistość diagnostyki raka ukrytego pod leukoplakią (AUC modelu: 0,973). Wyniki pracy mają istotne znaczenie kliniczne, umożliwiając trafniejszy dobór strategii leczenia i nadzoru pacjentów z leukoplakią krtani.

W drugiej pracy cyklu pt. „Vocal fold leukoplakia recurrence risk model”, opublikowanej w czasopiśmie „Scientific Reports” (IF: 4.6, MNiSW: 140), habilitantka uczestniczyła w pracy wielośrodkowej. Przeprowadzono retrospektywną analizę czynników ryzyka nawrotu leukoplakii fałdów głosowych po leczeniu pierwotnej leukoplakii głośni. Badaniem objęto 207 pacjentów z pierwotną leukoplakią fałdów głosowych, z których u 19,8% doszło do nawrotu zmiany. Oceniano cechy morfologiczne (Chen 2019), unaczynienie w NBI (Ni 2019), lokalizację zmiany (w tym zajęcie spoidła przedniego), dane histopatologiczne oraz czynniki zależne od pacjenta (wiek, płeć, palenie, alkohol). Na podstawie analizy regresji logistycznej oraz modelu drzewa decyzyjnego opracowano model ryzyka nawrotu leukoplakii, w którym najistotniejszymi predyktorami były: palenie tytoniu, starszy wiek oraz wysoki stopień ryzyka unaczynienia wg klasyfikacji Ni 2019 (typy IV–VI). Stwierdzono, że pacjenci z wysokim ryzykiem powinni być kwalifikowani do intensywniejszego leczenia pierwotnego i ściślejszej kontroli pooperacyjnej. Praca dostarcza praktycznego narzędzia prognostycznego dla klinicystów zajmujących się leczeniem leukoplakii krtani.

W kolejnej pracy cyklu pt. „Evaluation of narrow band imaging in the assessment of laryngeal granuloma”, wydanej w czasopiśmie „Scientific Reports” (IF: 3.998, MNiSW: 140), habilitantka przeprowadziła ocenę przydatności technologii NBI w różnicowaniu zmian ziarniniakowych od miejscowej wznowy raka krtani u pacjentów po przezustnej mikrochirurgii laserowej (TLM). Badaniem objęto 154 pacjentów po TLM z powodu raka krtani, z których u 47 (31%) stwierdzono obecność ziarniniaków. U wszystkich oceniano wzorzec unaczynienia w NBI zgodnie z klasyfikacją ELS i porównywano go z wynikami histopatologicznymi. W grupie ze zmianami o podejrzanym (prostopadłym) unaczynieniu wszystkie przypadki (13/13) potwierdziły obecność zmian dysplastycznych lub nowotworowych. W grupie z prawidłowym unaczynieniem, aż 91% przypadków (31/34) okazało się

łagodnymi ziarniniakami. NBI osiągnęło czułość 81%, swoistość 100% i dokładność 94%, co potwierdza jego wysoką wartość diagnostyczną. Na podstawie wyników autorzy rekomendują zastosowanie NBI jako skutecznego narzędzia w nadzorze pooperacyjnym pacjentów z podejrzeniem nawrotu raka lub ziarniniaka krtaniowego, co pozwala ograniczyć liczbę niepotrzebnych biopsji i zabiegów chirurgicznych.

W ostatniej pracy cyklu pt. „The usefulness of narrow-band imaging (NBI) in nasopharyngeal lesions—Validation of the Ni NBI classification dedicated for vascular pattern in the nasopharynx”, opublikowanej w czasopiśmie PLOS ONE (IF: 2.9, MNiSW: 100), habilitantka przeprowadziła ocenę skuteczności i przydatności diagnostycznej endoskopii NBI z zastosowaniem klasyfikacji Ni (2017) w różnicowaniu łagodnych i złośliwych zmian błony śluzowej nosogardła. Badaniem objęto 53 pacjentów z guzem nosogardła, u których przeprowadzono ocenę zmian w świetle białym oraz przy użyciu NBI, a następnie porównano uzyskane wyniki z oceną histopatologiczną. NBI wykazało wyższą czułość (90,91%), swoistość (90,32%) i dokładność (90,57%) niż klasyczna endoscopia, która osiągnęła odpowiednio 87,10%, 68,18% i 79,25%. Badanie wykazało istotną statystycznie korelację pomiędzy wzorcem unaczynienia w NBI a końcowym rozpoznaniem histologicznym. Wyniki potwierdzają wysoką wartość NBI jako narzędzia wspomagającego diagnostykę raka nosogardła, szczególnie w trudno dostępnych lokalizacjach, oraz jego potencjał w ograniczaniu niepotrzebnych biopsji.

Opublikowane prace prezentujące wyniki prowadzonych badań stanowią całość, wzajemnie się uzupełniają i prowadzą do wspólnych dotyczących podjętego kierunku badań wniosków. Przedstawiony cykl publikacji opisuje dobrze zaplanowany i spójny logicznie projekt, który pozwolił na kompleksowe zbadanie korzyści płynących z zastosowania NBI – nowoczesnej techniki endoskopowej umożliwiającej ocenę wzorca unaczynienia błony śluzowej. Technologia ta jest analizowana jako narzędzie: do wczesnej diagnostyki nowotworów, oceny ryzyka transformacji złośliwej, monitorowania nawrotów po leczeniu oraz różnicowania zmian łagodnych od złośliwych. Choć większość prac dotyczy fałdów głosowych / krtani, cykl został wzbogacony o analizę zastosowania NBI w nosogardle, czyli w trudnodostępnym i rzadziej analizowanym obszarze. Dzięki temu prace te rozszerzają zastosowanie NBI na różne rejony głowy i szyi. Przedstawione do recenzji publikacje dostarczają konkretnych rekomendacji dla lekarzy laryngologów: kiedy obserwować, kiedy operować, kiedy wykonać biopsję. Wskazują na realne korzyści z zastosowania NBI takie jak skrócenie czasu diagnostyki, unikanie nadmiernej liczby zabiegów czy zwiększenie wykrywalności zmian nowotworowych we wczesnym stadium. Habilitantka jest pierwszą autorką wszystkich prac, a zespół współautorów pozostaje w dużej mierze stały, co świadczy o ciągłości naukowej i konsekwentnym rozwoju tematu badawczego. Wnioski wynikające z cyklu odpowiadają postawionym pracom celom.

Poza omówionym cyklem łączny dorobek naukowy dr n. med. Hanny Klimzy to 23 publikacje naukowe (w tym 9 jako pierwsza autorka). Sumaryczna wartość dorobku habilitantki to IF=54,02 punktów oraz 2053 punkty MNiSW. Indeks cytowań (IH) wg Web of Science wynosi 7, a według Scopus 8.

Dr n. med. Hanna Klimza wykazuje się aktywnością naukową, którą realizowała głównie w Uniwersytecie Medycznym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu oraz obecnie w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym we Wrocławiu. Działalność naukowa dr Klimzy koncentruje się na diagnostyce oraz leczeniu nowotworów regionu głowy i szyi. Główne nurty jej pracy obejmują także: monitorowanie pacjentów po operacjach mikrochirurgicznych krtani, patologię i leczenie chorób dużych gruczołów ślinowych, fonochirurgię. Wiedzę kliniczną pogłębiała na stażach zagranicznych, m.in. w Leiden i Berlinie, oraz jako członek European Laryngological Society. Pełni funkcję Sekretarza Kongresu ELS Warsaw 2025.

Dodatkowo, dr Klimza prowadziła działania dydaktyczne i popularyzatorskie – współpracowała z kołami naukowymi, angażowała studentów w projekty badawcze i współtworzyła opisy przypadków klinicznych. Jej działalność ma więc charakter interdyscyplinarny, translacyjny i edukacyjny. Realizowała zadania dydaktyczne i organizacyjne w ramach zatrudnienia na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu.

Dr n. med. Hanna Klimza spełnia wymogi zgodnie z podstawą prawną, którą stanowi art. 219 ustawy z 20.07.2018 prawo o szkolnictwie wyższym i nauce t.j. dz.U. z 2021 poz 478.

Posiada stopień doktora, posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój wskazanej dyscypliny, w tym cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie, były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. B oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową albo realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji.

Życzę dr n. med. Hannie Klimzie, aby kontynuowała swoje prace badawcze, a uzyskując stopień samodzielnego pracownika nauki inspirowała do badań młodych naukowców.

Z przyjemnością zwracam się z wnioskiem do Przewodniczącej Rady Naukowej Instytut Genetyki Człowieka Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu, prof. dr hab. Marii Małgorzaty Sąsiadek o dopuszczenie Pani dr n. med. Hanny Klimzy do dalszych etapów postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Prof. dr hab. n. med. Tomasz Zatoński

Kierownik Katedry i Kliniki Otolaryngologii, Chirurgii Głowy i Szyi

Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu